

**BABIĆ
FINKA
MOGUŠ**

Školska knjiga • Zagreb

**HRVATSKI
PRAVOPIS**

Urednik
ZVONIMIR DIKLIĆ

Recenzenti
RADOSLAV KATIČIĆ
STJEPKO TEŽAK

Grafički urednik
ŽELJKO BRNETIĆ

Naslovna stranica
DUBRAVKA ZGLAVNIK

Korektorice
BOŽENA PAVIČIĆ
MIRJANA ŠAH

Računalska obrada teksta
Grafičko-likovna redakcija Školske knjige

Ministarstvo kulture i prosvjete Republike Hrvatske odobrilo je uporabu
ove knjige u osnovnim i srednjim školama Republike Hrvatske rješenjem
broj 523-02-01/5-94-01 od 18. travnja 1994. godine

Nacionalna i sveučilišna biblioteka, Zagreb
CIP - Katalogizacija u publikaciji

808.62-1

BABIĆ, Stjepan

Hrvatski pravopis / Stjepan Babić,
Božidar Finka, Milan Moguš. - Zagreb :
Školska knjiga, 1994. - 488 str. ; 20 cm

ISBN 953-0-40005-5

1. Finka, Božidar 2. Moguš, Milan

940613198

ISBN 953-0-40005-5

Prije objavljeno kao:

ISBN 86-03-00121-9

STJEPAN BABIĆ – BOŽIDAR FINKA
MILAN MOGUŠ

HRVATSKI PRAVOPIS

ŠKOLSKA KNJIGA – ZAGREB, 1994.

Predgovor

Objavljujući 1990. godine pretisak *Hrvatskoga pravopisa*, u pogovoru smo naveli da ćemo ga doraditi, kao što je bilo zamišljeno i kao što se to redovito čini u novim izdanjima, jer nam od prvoga izdanja 1971. godine do pretiska, zbog poznatih razloga, to nije bilo omogućeno. Ovo je zapravo naše redovito drugo, doradeno izdanje *Hrvatskoga pravopisa*, jer se dva london-ska izdanja i pretisak ne mogu zbog posebnih okolnosti smatrati normalnim izdanjima kakva bi bila da je *Hrvatski pravopis* izlazio u sređenim prilikama.

Pristupajući pripremi ovoga izdanja, autori su najprije ispitali javno mnijenje u kojem smjeru želi da se hrvatski pravopis usavršava. Budući da su znanstvene i kulturne ustanove pokazale da ne žele bitnijih promjena, držali smo se načela da ne treba mijenjati ona pravopisna rješenja koja su se u nas uobičajila i dobro funkcioniraju. Time se ispunjava jedan od važnih zahtjeva što se postavljaju dobru pravopisu, a to je stabilnost pravopisne norme i izbjegavanje svega onoga što bi moglo pokolebati i zbunjivati kulturnu sredinu i time smanjivati razinu njezine pismenosti. Poštivajući stoga načelo stabilnosti uzimali smo u obzir i novija pravopisna rješenja do kojih smo sami dolazili, odnosno ona koja su se pojavila u dosadašnjim raspravama o našoj pravopisnoj problematici. S koliko smo uspjeha spomenuta načela uspjeli oživotvoriti, prosudit će praksa.

Autori su podijelili posao tako da je Stjepan Babić izradio poglavlja: *Pismo, Glas č, Glas ć, Glas dž, Glas đ, Pisanje dvoglasnika je, Rečenični znakovi*, a u *Pravopisnom rječniku slova D - G i P - srnče*; Božidar Finka poglavlja: *Velika i mala slova, Pisanje riječi iz drugih jezika, Pravopisni znakovi, Kratice*, a u *Pravopisnom rječniku slova A - Č i srndać - Ž*; Milan Moguš poglavlja *Glas h, Glas j, Jednačenje glasova, Sastavljeno i rastavljeno pisanje riječi, Rastavljanje riječi na kraju retka*, a u *Pravopisnom rječniku slova H - O*. Osim toga svaki je autor pregledao i ostale dijelove.

Nadamo se da je ovim pravopisom postavljena čvrsta osnovica hrvatske pravopisne norme, koja se u bitnome više ne će mijenjati. To će svima kojima je hrvatski materinski jezik ili ga prihvaćaju kao svoj književni jezik omogućiti da odsad imamo ustaljeni pravopis.

Zahvaljujemo recenzentima prof. dr. Radoslavu Katičiću i prof. dr. Stjepku Težaku na veoma korisnim savjetima. Zahvaljujemo također prof. dr. Daliboru Brozoviću koji je pregledao jedan dio pravopisnih pravila.

U Zagrebu, 9. listopada 1993.

Autori